

Scrinul amintirilor

Mirimirela

Se deapănă-amintirile în gânduri
Ca lâna pe un caier într-un vis
Prin fața ochilor se-aștern în rânduri
Mărgăritare dintr-un scrin deschis.

Un zarzăr în grădină, numai floare,
C-o trenă de mireasă după el
Are la braț forsiția (un soare !)
O salcie c-un trunchi tras prin inel

Se-pleacă gingaș la a lor picioare
Și le urează rod bogat de ploi (?)
Un rug cu brațele agățătoare
Zice în gând : "roade am vrea și noi"...

Țâșnește-un stol de vrăbii - lăutarii
Din crinolina nucului bătrân,
Se-ncinge hora-n bătătura serii
Laleaua cască leneș : "mai rămân ?"

Ospătărițele, în grabă mare
(Furnici ce cară-ntruna la bucate)
Se poticnesc privind la Carul-Mare
Și gură-cască, rămân nemâncate.

Gutuiul japonez tot o văpaie
Se rușinează de privirea lunii
O salcie pletoasă și bălaie
Așteaptă să vină în zbor, lăstunii.

Când felinarele se-aprind pe cer
Cu alungite umbre palide,
Se-nvăluie grădina în mister
Și scrinul amintirilor se-nchide.